

600 kom til Norge ...

Historien om 600 jødiske, tidligere Konzentrationslejr-
Fanger, der valgte Norge til deres nye Fædreland

Som et Bidrag til Løsningen af Problemet med de mange jødiske, tidligere Konzentrationslejr-fanger, der ikke ønskede at vende tilbage til deres tidligere Fædrelande, Tyskland, Polen, Rumænien o. s. v., tilbød Norge i sin Tid at give Adgang for et Antal af disse Mennesker. Der meldte sig ialt 600, og i Løbet af Sommeren er de ankommet til deres nye Fædreland, hvor de nu oplever den hidtil ukendte Følelse at blive behandlet og kunne leve som ganske normale Mennesker.

Lørdag den 9. Maj ankom det norske Troppe-transportskib »Svalbard« til Halden med de første 399. Godt 80 pCt. af dem havde siddet i tyske Konzentrationslejre under Krigen, Resten havde fristet Livet under Jorden, og enhver kan forestille sig de Farer og Rædsler, de alle havde gennemgaaet. Efter Krigen har Livet hidtil ikke formet sig væsentligt anderledes for dem. Lejrene skiftede ganske vist Navn til UNRRA-Lejre, men de forblev bag Pigtraaden, de fik intet egentligt Hjem og kun daarlige Arbejdsforhold.

Kender ikke et normalt Liv

Af de 399 er 71 Børn, der aldrig har kendt Hjemmeliv, aldrig Frihed, aldrig Skolegang, aldrig Ro og Tryghed. De har slet ikke haft Chansen for et normalt Liv, og karakteristisk for dem er det, at flere af dem slet ikke fatter, at Tilværelsen kan leves anderledes end bag Pigtraaden. For dem har Livet været bitter, blodig Alvor, Frygt og Rædsler en fast Bestanddel af Dag og Nat.

Ved Ankomsten til Norge blev de delt i to Grupper. Den ene anbragtes i en tidligere tysk Konzentrationslejr paa Mysen, de øvrige — ialt 257 — drog til Ystehede-Lejren udenfor Halden. Disse

sidste er hovedsagelig Familier, og de indkvarteredes i nogle smaa »Villaer«, Træhuse, der tidligere har været beboet af Stenhuggere fra Østfold-Distriktet. Det kneb nok lidt med Pladsen. Normalt maatte tre Personer dele et Værelse, men hvad der i Nordmændenes Øjne tog sig ud som Overbefolkning, stod for Jøderne som paradisiske Tilstande. De er lykkelige for Forholdene og gennemsyret af Taknemmelighed mod det norske Folk.

Det var Hensigten, at Jøderne skulde blive i Lejrene ca. 3 Maaneder for at komme til Kræfter og modtage Undervisning i Norsk, norsk Samfundslære, Retsvæsen, sociale Forhold, Historie m. m., saaledes at de har et Grundlag at bygge paa, naar de nu i August Maaned »siver ud« blandt Nordmændene og skal til at klare sig selv.

Der har straks fra Ankomsten været enorm Efterspørgsel efter denne nye, jødiske Arbejds-kraft, og der bliver ingen Vanskeligheder med at skaffe enhver arbejdsdygtig et Erhverv. Værre stiller det sig nok med at skaffe dem Husrum. Af de 257 i Ystehede var ca. 40 Skræddere, 25 Syersker, 24 Jern- og Metalarbejdere og 16 Elektrikere. Dertil kommer Videnskabsmænd, Lærere, Smaahandlerne o. a.

I Mysen fejredes den 1. Juni det første Bryllup mellem to af de jødiske Emigranter, idet den 22-aarige, ungarske Kasketmager Victor Farcas viedes til en 18 Aars Syerske fra Budapest. Højtideligheden blev forestaaet af Rabbiner Leopold Goldmann og skete i fri Luft under det norske Flag. Paa Bryllupsdagen fastede Brud og Brudgom, til Vielsen var overstaaet.

Ved Bordet holdtes en uendelig lang Række Taler, og i Begejstringen over Norge glemte man næsten at hylde Brudeparret. Der taltes paa Jiddish for Kong Haakon, Kronprinsen og Kronprinsessen, for Norge og det norske Folk, for norsk Historie og norsk Frihed, for Regeringen, for Mandskabet paa »Svalbard«, for Lejrens norske Lærere, for Lejrchefen og navnlig for Major Volckmar, der havde hentet dem fra Tyskland til Norge. Hele Selskabet præsterede at synge »Ja, vi elsker —« paa Norsk, og det gjorde de mange Gange i Aftenens Løb.

Antisemitismen er ikke saa svær at forstaa: vis mig en elsket Minoritet!

Naar nogen siger: »Jeg er Antisemit«, plejer jeg at spørge: »Saah? Hvad har De egentlig imod Araberne?«

SPECIALMAGASIN
SORT . HVIDT . BLAAT . GRAAT

Sørgemaginet a/s

AMAGERTORV 13